

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci navrhovateľov: **1) J. K., 2) A. K.**, proti odporcom: **1) SK, 2) F. K., 3) M. K.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu, konajúc o odvolaní navrhovateľov 1) a 2) proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 28. marca 2007, č.k. 32 Sp 26/2006-27, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 28. marca 2007, č.k. 32 Sp 26/2006-27 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu – Správy katastra T. č. H 1/2000-2 zo dňa 15. mája 2006 v spojení s opravným rozhodnutím č. H 1/2001-2 zo dňa 12. júna 2006, ktorým Správa katastra T. ako príslušný orgán v správnom konaní podľa § 11 v spojení s § 18 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v platnom znení (ďalej len katastrálny zákon), v spojení s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok), podľa § 79g katastrálneho zákona, v spojení s § 48 až 51 a § 82 katastrálneho zákona rozhodla o návrhu pôvodného vlastníka pozemku S. H. a vo veci ostatných účastníkov konania navrhovateľov 1) a 2) a odporcov 2) a 3) tak, že určila, že priebeh hranice medzi pozemkami v katastrálnom území B. T. označených v katastrálnej mape ako parcela č. X1. vo vlastníctve navrhovateľov 1) a 2) a parcela č. X2. vo vlastníctve odporcov

2) a 3) prebieha podľa vytyčovacieho náčrtu znaleckého posudku č. 1/2005 zo dňa 10. decembra 2005 vyhotoveného znalcom v odbore geodézia a kartografia Ing. R. H.. Hranica medzi uvedenými pozemkami prebieha po spojnici bodov č. 4, 3, 2, 1 a 8, ktoré sú označené v uvedenom vytyčovacom náčrte, z bodu 1 až po uličnú čiaru tvorí hranicu oplotenie a stavby.

Rozhodol, že navrhovateľom 1) a 2) sa náhrada trov konania nepriznáva, pričom ich zaviazal zaplatiť súdny poplatok v sume 1000 Sk spoločne a nerozdielne.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd nezistil zo strany odporcu 1) porušenie zákona v preskúmanom rozhodnutí, dospel k záveru, že je správne a rešpektujúce príslušné ustanovenia katastrálneho zákona.

Proti tomuto rozsudku podali navrhovatelia 1) a 2) odvolanie a žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a zrušil rozhodnutie odporcu 1) a zároveň zaviazal odporcov uhradiť navrhovateľom trovy konania. Uviedol, že odporca 1) nevenoval dostatočnú pozornosť námietke navrhovateľov, že vytýčenie hraníc z roku 1991 zodpovedalo v skutočnosti rozmerom pozemkov, tak ako sú uvedené v katastrálnej mape. Súd vôbec nebral do úvahy tvrdenia navrhovateľov, rovnako ani skutočnosť, že navrhovatelia odmietli podpísať zápisnicu na mieste ohliadky, ktorá bola uskutočnená za účelom vypracovania posudku znalcom Ing. H.. Podľa názoru navrhovateľov odporca 1) sa neriadil právnym názorom vysloveným v zrušujúcom rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 19. augusta 2003, č.k. 14 S 1/02-13. Krajský súd nesprávne vyhodnotil vyjadrenia navrhovateľov, listinné dôkazy, nedostatočne preskúmal všetky skutočnosti, ktoré uvádzali navrhovatelia, čím dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a preto jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odporcovia sa k odvolaniu navrhovateľov nevyjadrili.

Právny zástupca odporcu 1) na pojednávaní dňa 16. apríla 2008 pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 v spojení s § 246c OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu ako i výsledkov doterajšieho priebehu konania súd zistil, že predmetom preskúmavacieho konania bolo rozhodnutie odporcu 1) zo dňa 15. mája 2006, č. H 1/2000-2 v spojení s opravným rozhodnutím zo dňa 12. júna 2006, č. H 1/2001, ktorým správa katastra rozhodla o návrhu na začatie konania o určení hranice pozemkov v katastrálnom území B. T. parcela č. X. a parcelou č. X.. Správa katastra v uvedenej veci rozhodla rozhodnutím zo dňa 3. októbra 2001, č. H 1/01, ktoré bolo následne rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 14 S 1/02-13 zo dňa 19. augusta 2003 zrušené a vec bola vrátená

odporcovi 1) na ďalšie konanie za účelom pribratia znalca do konania ohľadne určenia priebehu hranice. Správa katastra T. napadnutým rozhodnutím rozhodla v intenciách zrušujúceho rozsudku. Súdny znalec Ing. R. H. vypracoval dňa 10. decembra 2005 znalecký posudok č. 1/2005, ktorým určil priebeh hranice medzi pozemkami parcela č. X. a X. v k.ú. B. vo vytyčovacom nákrese po spojnici bodov č. 4, 3, 2, 1, 8 až po uličnú čiaru.

Navrhovatelia 1) a 2) podaním doručeným Krajskému súdu v Trnave dňa 21. mája 2007 doručili do súdneho spisu znalecký posudok na preukázanie svojich tvrdení. Uviedli, že tento v čase podania odvolania nebol ešte vyhotovený.

Krajský súd námietky navrhovateľov, ktoré uviedli v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu, že nesúhlasia s určenou hranicou, pričom namietali procesné pochybenia správneho orgánu ako i to, že správny orgán ich neinformoval o začatí konania, resp. o pokračovaní konania, že nedostali rozhodnutie o ustanovení znalca, považoval za nedôvodné, pričom sa dôsledne držal rozsahu návrhu navrhovateľov, v ktorom bolo správne rozhodnutie napadnuté vyššie uvedenými námietkami.

Vychádzal pritom predovšetkým z ustanovenia § 49 katastrálneho zákona pred novelou zákona. č. 173/2004 Z.z., podľa ktorého na rozhodnutie o určení priebehu hranice pozemkov slúži technický podklad vyhotovený katastrálnym úradom, prípadne znalecký posudok alebo iný technický podklad, ktorý predložia účastníci konania.

Krajský súd dospel k názoru, že správa katastra riadiac sa názorom predchádzajúceho rozsudku Krajského súdu v Trnave rozhodla na základe znaleckého posudku o určení priebehu hranice vecne správne, pričom tak určila hranicu technickú.

Uvedený právny názor krajského súdu je podľa odvolacieho súdu správny. Správny orgán jednoznačne pri svojom rozhodovaní, ktorým určil technickú hranicu medzi predmetnými pozemkami, vychádzal zo znaleckého posudku č. 1/2005 súdneho znalca Ing. R. H. z odboru geodézie a kartografie, ktorý vo svojom posudku zohľadnil aj vytyčovací náčrt č. 2-120/91 zo dňa 3. júna 1991.

Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu v odôvodnení rozsudku, ktoré považuje za úplné a vecne správne a nepovažuje za potrebné na nich nič meniť ani dopĺňať. Na uvedenom závere nič nemení ani obsah podaného odvolania, pretože neobsahuje také nové tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli niečo zmeniť na skutkových zisteniach a záveroch rozhodnutia krajského súdu. Navrhovatelia 1) a 2) nepredložili žiadne dôkazy, ktorými by spochybnili správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu 1). Na znalecký posudok predložený krajskému súdu dňa 21. mája 2007 nebolo možné prihliadať, nakoľko podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý

tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že správny orgán dôsledne postupoval v dôkaznom konaní pre presné a úplné zistenie skutočného stavu veci.

Za tejto situácie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nezostávalo nič iné, ako podľa § 219 OSP rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, keď sa stotožnil s právnym posúdením veci a s jeho závermi, ktoré krajský súd náležite odôvodnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP a § 150k ods. 1 OSP tak, že navrhovateľom 1) a 2) nepriznal ich náhradu, nakoľko neboli v konaní úspešní a odporcom 1), 2) a 3) preto, že im tieto nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 16. apríla 2008

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová